

III) Opoziție democratică sau reacționară?

Să se recitească câteva paragrafe din documentele de epocă emise de autoritățile guvernamentale.

Spre exemplu, Comunicatul Ministerului de Interne despre manifestările opoziției din 8 noiembrie 1945 care ar fi urmarit: «să nu se recunoască decătre Națiunile Unite regiunea democratică din România, să nu se încheie pace cu România și să nu se stabilească relații diplomatice și economice între Națiunile Unite și România», față de comunicatul privind marile manifestații misionare F.N.D. din Capitală și alte orașe ale țării în care manifestanții și-au declarat «hotărârea de a opri guvernul de largă concentrare democratică pentru a ni-mici culturile se ucigăși fascisti și reacționari ai lui Iancu și Brătianu.../ pentru construirea unei Românie libere, puternice și independente.»

În spiritul adevărului, care nu trebuie ocultat, multimile participante, la ambele manifestații, au fost de ordinul sutelor de mii.

Convulse sau manipulate, mintite sau disperate, unite sau dispersate, conștiente sau atîtate, masele populare și-au avut, și ele, partea lor de răspundere în crearea atmosferei politice a acelor ani: Muncitorimea, țărănimia, intelectualitatea, tineretul, studențimea, armata (abia ieșită din război, supusă unei radicale epurări de cadoe, cu procese sumare, urmate de condamnări grele, pentru războiul din rășarit) Au s-a aflat într-o etapă de mare efervescență politică, dînd curs derizorilor politice lansate.

Timprul istoric, scurs de atunci, a gîs, iusă, în prim-planul revoluției din decembrie, o altă generație, pentru care amintirile și experiențele de atunci sunt mute. Această generație a cunoscut doar „fructele amare” ale dictaturii totalitare comuniste, nu și promisiunile „raiului comunist” ^{amintit} în anii 1944-1948.

La 17 mai 1946, în vederea alegerilor din noiembrie, prin „stăruințele” P.C.R., s-a creat alianța electorală a „Blocului Partidelor Democratice” (B.P.D.) formată din : P.C.R., P.S.D., Frontul Plugarilor, P. național-popular (fosta Uniune a Țărărilor), P.N.L.-Tătărașcu, P.N.T.-Alexandrescu.

B.P.D., și-a asigurat, în continuare, sprijinul organizațiilor de masă din F.N.L. : de femei, de tineret, Sindicatul Unit (ieșit din Confederația Generală a Muncii), organizații ale minorităților, în special Madoszul maghiar.

Deși ele, în alegerea de documente și în istoriografia „marxistă”, s-a rodit mult, falsificându-se și mistificându-se adevărul, în funcție de confuziunile ulterioare.

Ce nu se știe aproape deloc sau a fost total deformat, este organizarea partidistă, platformele politice și lupta electorală prin care s-a manifestat opoziția, până la reducerea ei la tăcere totală. Spațiul nu îngăduie abordări detaliate. Semnalăm doar existența ei istorică reală, schițând un cadru de referință deschis spre îmbogățirea informației. Astfel :

- Încă din decembrie 1945, președinții P.S.D.R., C. Titel-Petrescu, a ieșit din echivocul sprijinirii P.C.R. și guvernului Groza, hotărând participarea la alegeri pe liste separate. Congresul din 10 martie '46 a constatat reîntoarcerea definitivă a P.S.D.R. (reeditând, încă, reîntoarcerea din 1921, la crearea P.C.R.). P.S.D. din B.P.D. (cu Lotar Rădăceanu și Șt. Voitec) a reprezentat aripa colaboratoare a P.C.R., care, în 1948, s-a topit în P.M.R. Tradiția autentic socialistă a fost continuată de P.S.D.T., condus de Titel Petrescu. După ce s-a exercitat reprimarea ulterioară, soldată cu ani grei de temniță, persecuție și decimare fizică.

- La începutul anului 1946, s-a format în Transilvania P. socialist-democrat român, condus de unionistul Ion Flueraș, care, prin acordul electoral încheiat cu P.N.T. ("grupul partidelor unite") a reeditat, pe un alt plan, alianța din Transilvania anului 1918, dintre P.S.D.R. și P.N.R.
- P. N. T. - Iuliu Iovanu, cel mai puternic partid din țară, cu larg sprijin în masa țărănească și intelectualitate, a cunoscut (la fel ca în interbelic) unele rușii de cînduri, fără a se slăbi, prin această coeziune.
- La începutul lui '46, s-a desprins (ca în 1926-1934) gruparea "țărănistă" a dr. N. Lupu, intitulându-se Partidul țărănesc-democrat, cu o efemeră și tolerată existență ulterioară.
- La începutul lui '45, se desprinsese și gruparea lui Anton Alexandrescu, intitulată melegitim P.N.T., care a fost o ficțiune de partid, cu misiunea de a "demonta" "cercuile", "reactionare" maniste, prînuind drept răscăltăciune un postofiliu în guvernul Groza, participînd în alegeri în B.P.D., topindu-se, ulterior, în Frontul Plugarilor.
- P. N. L. - Brătianu, partid de solidă tradiție și realizări în istoria modernă a României, a fost confruntat (ca un fenomen avîndu-și originea tot în interbelic) cu o scindare mai substanțială, care i-a diminuat rolul și puterea de prim rang, în ierarhia partidelor democratice.
- P. N. L. - Tătăreanu, rupt din trunchiul liberal la sfîrșitul anului '44, cu un rol ponderator și de echilibrare a oricare echilibru în guvernul Groza, prin concesile făcute, prin miopia și duplicitatea în guvernarea respectivă, dar, mai ales, prin eșecul ~~peșt~~ diplomatic din timpul Conferinței de pace (febr. 1947), reprezintă un alt caz tragic în ~~trunchiul liberal~~ ^{trunchiul liberal} ~~implicarea unui~~ ^{implicarea unui} destin politic românesc. (Din această galerie tragice amintim pe T. Gh. Duca, Armand Călinescu, Ion Antonescu, Iuliu Iovanu)

- În perioada 1945-46, participând la alegerile din nov. '46, au mai existat cca 20 de partide politice, unele cu origină în interbelic, altele nou-create. Printre ele, amintim: Partidul Popular Românesc (fostă ligă denumită „H” în P.N.L.) condus de Petre Găină; Partidul Liber Democrat (cunoscut, prin 1932, ca partid antilegionar, după începerea războiului din răscărit militar pentru alăturarea la politica antihitleristă); Partidul Românesc al Duplei (fondat în 1938); Partidul Unității Naționale (fondat în 1937); Partidul Democrat-muncitoresc din România (fondat în iul. 1946); Partidul Socialist Român (fondat, în sept. '44 cu titulatura de umanitarist); Partidul Muncii Racionalizate din România (fondat în oct. '46) ș. a., ș. a.

- Din alianțele electorale a b. opoziției, cea mai importantă a fost Acordul din 21 oct. 1946, prin care P.N.T.-Leeniu, P.N.L. - Britici și P.S.D. - Petrescu s-au angajat obligat la ajutor reciproc, fără alte angajamente politice.

Alegerile din noiembrie 1946 s-au născut - în împrejurările și prin metodele folosite - cu înfrângerea opoziției. Platformele politice și electorale (denumite documente de intenție) sunt foarte interesante de studiat, deoarece relevă faptul că, după terminarea celui de-al doilea război mondial, societatea românească era hotărâtă să continue regimul democratic parlamentar pluripartit, fără a se închina dogmatic în doctrinele și strategiile „intellectuale”, revoluționare teze, înținutată în programele, în spiritul căruia de evoluțiile economice, sociale și politice ale Europei postbelice.

... Istoria devine lectie, numai dacă este cunoscută în spiritul adevărului